

TEATR

**„Kto jest kto?” Reżyseria: Jan Ró-
żewicz. Scenografia: Ewa Łaniec-
ka. Muzyka: Tomasz Bajerski.
Teatr Nowy w Warszawie. Premie-
ra w czerwcu 1989.**

Jednoaktówki mają w rosyjskiej dra-
maturgii piękną tradycję. Tworzyli je naj-
wybitniejsi pisarze i pomniejsi literaci.
Nie zarzucili tego gatunku także autorzy
współcześni.

Wieczór w Teatrze Nowym składa się
z trzech krótkich sztuk. „Jacques Noir i
Henri Zagoubi, czyli zagubiony paszport”
Mikołaja Urwancewa jest parodią francu-
skich melodramatów, które na przeło-
mie wieku XIX i XX były popularne na
rosyjskich scenach. Urwancew zakpił ze
schematów, którymi posługiwali się ich
autorzy, z nieprawdopodobnych sytuacji
i nieudolności w tworzeniu psychologicz-
nych portretów bohaterów. „Księżniczka
Afrykańska” Michała Wołkońskiego jest
znów parodią równie popularnych wtedy
oper włoskich, ich naiwnej i fantastycznej
egzotyki i idiotycznej konwencji, która
pozwalała, żeby np. uciekający bohater
stał długo na scenie, śpiewając arię o
tym, że właśnie ucieka.

Dodatkowy element parodii wprowa-
dził reżyser, kaząc aktorom Teatru Nowe-
go grać aktorów jakiegoś prowincjonal-
nego teatrzyku z początków naszego
stulecia, grających te właśnie sztuki. Pa-
rodia jest więc piętrowa, a zabawa zna-
komita.

W przerwie między tymi dwiema jed-
noaktówkami czeka widzów dodatkowa
atrakcja – odczyt Iwana Iwanowicza Niu-
china „O szkodliwości tytoniu”. Ten mo-
nolog Antoniego Czechowa wykonuje
mistrz teatru jednego aktora Wojciech
Siemion.

Małe dramaty nie niosą ze sobą wiel-
kich problemów, ale pozwalają spędzić w
teatrze miły wieczór. (RD)